

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9606 af 02/11/2010 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2010-6-1066

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2010-6-1066

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2010-6-1066

Resumé

Forsikringsselskabet Brandkassen G/S klagede over en artikelserie i Jyllands-Posten.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Fristen for klager over tilsidesættelse af god presseskik er fire uger efter offentliggørelsen i massemediet, jf. medieansvarsloven § 34, stk. 2. Klagen vedrører artikler bragt i perioden den 29. juni til 22. september 2010. Klagen er modtaget i Pressenævnet den 28. september 2010. Klagen er indgivet rettidigt i forhold til artiklerne i september 2010, men for sent for så vidt angår artiklerne i juni, juli og august isoleret set.

De pågældende artikler er imidlertid alle skrevet af journalist [Person A] og indgår i en samlet reportage i en snæver indholds- og tidsmæssig sammenhæng med de artikler, der rettidigt er påklaget til nævnet. Vurderingen af, om god presseskik var tilsidesat, sker ud fra en helhedsvurdering, og må derfor under de anførte omstændigheder omfatte samtlige påklagede artikler. Klagen behandles derfor uanset fristoverskridelsen også for så vidt angår artiklerne fra 29. juni til 12. august 2010.

For så vidt angår [Person C], er der ikke påvist nogen sammenhæng til Jyllands-Posten, og Pressenævnet behandler derfor alene klagen i relation til journalist [Person A]s og tidligere direktør [Person B]s adfærd.

På baggrund af [Person A]s forsikringspolice af 12. juli 2010 lægges det til grund, at policen er underskrevet af [Person B] på vegne af Brandkassen G/S. [Person B] er forhenværende direktør i forsikringskassen. Det ligger uden for nævnets kompetence at tage stilling til, hvorvidt [Person B] ved sin adfærd har handlet retsstridigt. Pressenævnet finder imidlertid ikke grundlag for at kritisere avisen for at lade journalisten tegne en forsikringspolice.

Pressenævnet finder i øvrigt heller ikke grundlag for at udtale kritik af avisen som følge af, at journalist [Person A] beskrev forholdene i forsikringskassen.

Forsikringsselskabet Brandkassen G/S har klaget til Pressenævnet over artikler i Jyllands-Posten den 29. juni, 5., 8. og 14. juli, 12. august samt 1., 16. og 22. september 2010, idet selskabet mener, at god presseskik er tilsidesat.

Klagen er modtaget i Pressenævnet den 28. september 2010.

1 Sagsfremstilling

Jyllands-Posten bragte følgende artikler om Forsikringsselskabet Brandkassen G/S: ”*BAG FACA-DEN: BRANDKASSEN*” den 29. juni, ”*Finanstilsynet kan forpurre kup*” og ”*Udsigt til million-gevinst*” den 5. juli, ”*Brandkassen isoleret*” og ”*»Jeg vil lave så meget røg, at han ikke tør lukke selskabet«*” den 8. juli, ”*Brandkassens bestyrelse nægter at forklare sig*” og ”*En bombe under gensidig forsikring*” den 14. juli, ”*Finanstilsynet forpurrer forsikringskup*” den 12. august, ”*Tilsyn fyrer bestyrelsesformand*” den 1. september, ”*Brandkassen taber nyt slag til Finanstilsynet*” den 16. september samt ”*Medlemmer underkendte formand*” den 22. september 2010.

Artiklerne er skrevet af journalist [Person A].

De påklagede artikler forholdt sig kritisk til forholdene i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S og omtalte blandt andet Finanstilsynets afgørelse af 27. maj 2010, hvor tilsynet havde vurderet, at selskabets direktør ikke havde den fornødne erfaring og finansielle indsigt til at bestride hvervet som direktør i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S.

Avisen omtalte videre bestyrelsens honorar og selskabets vedtægtsændringer fra 2009. Af vedtægterne fremgik det, at forsikringsselskabet havde en delegeretordning, hvor de delegerede udgjorde selskabets generalforsamling og var selskabets øverste ledelse. Bestyrelsen udpegede de nye delegerede, der derefter var på valg på den ordinære generalforsamling, hvilket afskar medlemmernes indflydelse på selskabets bestemmende organer.

Avisen omtalte endvidere, at selskabets egenkapital på 53 millioner kroner kunne blive fordelt blandt medlemmerne, hvis to tredjedele stemte for et sådant forslag. Det var kun medlemmer, der havde været i selskabet de sidste ti år, der ville få del i egenkapitalen. Beløbet skulle udbetales i forhold til den præmie, som de havde indbetalt i det seneste regnskabsår. Ifølge omtalen ville en sådan opløsning medføre, at den nuværende formand og dennes familie ville få udbetalt 21 millioner kroner. En tømmer, hvis forhold var omtalt, ville angiveligt kunne få udbetalt mellem 500 og 800.000 kroner. Forsikringspolice blev derfor omtalt som en "lodseddel med en meget stor gevinstmulighed".

Jyllands-Posten bragte den 22. september 2010 en artikel under overskriften "*Medlemmer underkendte formand*" og underoverskriften "*Mindretal stod sammen og forhindrede, at bestyrelsen fik hele magten i Forsikringsselskabet Brandkassen*", hvoraf følgende fremgik:

"Et mindretal på fem delegerede mod syv stod mandag sammen og afviste et forslag fra Forsikringsselskabet Brandkassens bestyrelse.

I august erklærede Finanstilsynet, at Brandkassens vedtægter var i strid med reglerne, fordi bestyrelsen siden 2009 havde udpeget de delegerede og ikke omvendt. Det betød, at »medlemmerne reelt er sat uden for indflydelse,« skrev tilsynet, og derfor skulle Brandkassen lave vedtægterne om på en ekstraordinær generalforsamling.

Til det arbejde havde man hyret advokat Steen Jensen fra Bech-Bruun, der havde foreslået en [del] andre ændringer i vedtægterne, som de delegerede skulle vedtage med to tredjedels flertal.

Bestyrelsen består af fem af de delegerede og er blevet beskyldt for at ville kuppe de øvrige medlemmer ved at have ændret vedtægterne, så selskabet kan opløses og formuen på 60 mio. kr. kan blive udbetalt til en lille kreds af ældre kunder.

For at trumfe den plan igennem er det nødvendigt at få nedbragt antallet af delegerede, og måske derfor indeholdt forslaget til vedtægtsændringer et punkt, hvor antallet af delegerede kunne variere fra ni til 15 medlemmer »efter bestyrelsens beslutning.« Da fem af syv medlemmer stemte imod, var flertallet ikke stort nok, og der udviklede sig en timelang stillingskrig, før bestyrelsen accepterede at ændre antallet af delegerede til at skulle være mellem 13 og 15.

..."

2 Parternes synspunkter

2.1 Brandkassen G/S' synspunkter

Advokat Bjarke Vejby har anført, at journalist [Person A] har skrevet en række kritiske artikler, hvor vinklingen har været den, at Forsikringsselskabet Brandkassen G/S' bestyrelse agter at likvidere forsikringsselskabet og lade formuen udbetale til forsikringstagere, herunder til medlemmerne af bestyrelsen. Påstandene og vinklingen har været orkestreret af forhenværende direktør [Person B]. I de sidste to år har [Person B] ved alliancer med et mindretal af Brandkassen G/S' delegerede netop søgt at realisere en likvidation. Avisen har fået den forhenværende direktør til at misbruge sin nuværende stilling hos Lokal Forsikring G/S til at tegne forsikringer hos Brandkassen G/S til [Person A] og [Person C] (begge med samme telefonnummer).

Lokal Forsikring G/S administrerer Brandkassens forsikringspolicer, men kan ikke tegne nye forsikringer. Denne funktion udøves af Brandkassens direktør, som herefter afleverer forsikringsbegæringen til en administrativ medarbejder i Lokal Forsikring, der udarbejder en police til kunden.

Af artiklen den 5. juli 2010 fremgår det, at det ikke er muligt at tegne en ny forsikring i selskabet, og [Person A] var derfor bekendt med, at [Person B] ikke var berettiget til at tegne forsikringspolicer i Brandkassen (de to policies ikrafttrædelsesdato er 12. juli 2010). Den anvendte metode – hvorefter journalisten udnytter en forhenværende direktør i et selskab, hvis forhold journalisten beskriver i mediet til at sikre, at en forsikringspolice tegnes, velvidende at den pågældende ikke har mandat hertil – er i strid med god presseskik. Når journalist [Person A] mener, at klager agter at likvidere selskabet og udlodde en betydelig formue, så har han fra det tidspunkt, hvor policen blev tegnet, haft en privatøkonomisk interesse i den virksomhed, som han løbende har beskrevet. Policen må formodes at være tegnet forud for omtalen i avisen.

Herudover er der tale om en tilsynsbelagt virksomhed, og Brandkassens regnskaber er offentligt tilgængelige. Det har været ganske unødvendigt for journalisten at tegne forsikring for at opnå information.

Af artiklen den 22. september 2010 fremgår det, at [Person A] deltog og beskrev i Brandkassens generalforsamling den 20. september 2010. På denne generalforsamling blev der fremsat forslag om at få fjernet vedtægtsbestemmelsen om, at man skal være medlem af Brandkassen i 10 år for at få del i formuen, hvis Brandkassen måtte blive likvideret.

Advokaten har endelig til orientering henvist til artiklerne *"Direktør kendt uegnet"* af 3. juni 2010 og *"»Duer ikke – væk!«"* af 11. juni 2010 i Jyllands-Posten samt indlægget *"Afdansningsbal i den gensidige Brandkassen G/S"* af 6. juli 2010 bragt i Berlingske Tidende.

2.2 Jyllands-Postens synspunkter

Jyllands-Posten har anført, at Brandkassen G/S er et lukket selskab. Det har derfor været nødvendigt at tage ekstraordinære researchmetoder i brug for at kunne beskrive forholdene korrekt. Lukketheden er senest illustreret ved den ekstraordinære generalforsamling 21. september 2010, hvor fire medlemmer blev nægtet adgang trods højlydte og vedholdende protester. Medlemmerne har siden klaget til Finanstilsynet over behandlingen.

Avisen har afvist, at avisen har været "orkestreret" af [Person B]. Avisens journalist identificerede Brandkassen som det selskab, Finanstilsynets afgørelse af 27. maj 2010 omhandlede (vedrørende den tidligere direktørs manglende egnethed til at bestride stillingen som direktør). Journalisten anmodede herefter Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om aktindsigt i selskabets vedtægter.

Vedtægterne viste sig at være meget usædvanlige, idet selskabets medlemmer var afskåret fra indflydelse, når der skulle vælges delegerede og bestyrelsesmedlemmer i selskabet. Avisen har beskrevet disse vedtægter indgående, men trods adskillige henvendelser er det ikke lykkedes at få en samtale med bestyrelsesformanden eller andre bestyrelsesmedlemmer.

Det er korrekt, at journalist [Person A] herefter købte en forsikring hos Brandkassen med det ene formål at sikre sig adgang til selskabets generalforsamling og høre formandens udlægning af tilstanden i Brandkassen G/S.

Forsikringstegningen blev som et researchværktøj finansieret af avisen og er sket efter aftale med avisens ledelse. Avisens journalist skrev en e-mail til Lokal Forsikring, der som anført udfører det administrative arbejde, og fik en opkrævning. Kort tid efter, at avisen havde betalt forsikringen, blev denne annulleret af Lokal Forsikring. [Person A] blev således ikke pålagt at bringe forsikringsforholdet til ophør. Under hele forløbet udgav journalisten sig for den, han er. Den anden forsikringstager, [Person C], er avisen ubekendt. Det er uvist, hvorfor [Person A]s telefonnummer fremgår af [Person C]s forsikringsbegæring.

Avisen har afvist, at [Person A] har haft en privatøkonomisk interesse i Brandkassen som følge af forsikringen. Dette kan allerede afvises af den grund, at man skal være kunde i selskabet i mere end ti år for at få en andel i gevinst ved en eventuel opløsning.

Havde journalisten ikke købt en forsikring, havde det været umuligt at beskæftige sig med Brandkassen G/S, der i flere tilfælde har vist sig at være administreret i strid med lov om finansiel virksomhed. Som udgangspunkt vil det kun én gang årligt, i forbindelse med offentliggørelsen af selskabets regnskab, være muligt at beskæftige sig med selskabet.

Journalisten var ikke opmærksom på, at han ifølge lov om finansiel virksomhed i sin egenskab af journalist har adgang til generalforsamlingen i finansielle virksomheder. Den nu annullerede forsikring fik derfor aldrig betydning for journalistens dækning af sagen.

Jyllands-Posten har endelig anført, at Finanstilsynet ved afgørelse af 27. september 2010 erklærede Brandkassens vedtægter for ulovlige. Dette er efter alt at dømme en direkte konsekvens af Jyllands-Postens journalistik i sagen.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jytte Scharling, Hans Peter Blicher, Lene Sarup og Marianne Druedahl.

Fristen for klager over tilsidesættelse af god presseskik er fire uger efter offentliggørelsen i massemediet, jf. medieansvarsloven § 34, stk. 2. Klagen vedrører artikler bragt i perioden den 29. juni til 22. september 2010. Klagen er modtaget i Pressenævnet den 28. september 2010. Klagen er indgivet rettidigt i forhold til artiklerne i september 2010, men for sent for så vidt angår artiklerne i juni, juli og august isoleret set.

De pågældende artikler er imidlertid alle skrevet af journalist [Person A] og indgår i en samlet reportage i en snæver indholds- og tidsmæssig sammenhæng med de artikler, der rettidigt er påklaget til nævnet. Vurderingen af, om god presseskik var tilsidesat, sker ud fra en helhedsvurdering, og må derfor under de anførte omstændigheder omfatte samtlige påklagede artikler. Klagen behandles derfor uanset fristoverskridelsen også for så vidt angår artiklerne fra 29. juni til 12. august 2010.

For så vidt angår [Person C], er der ikke påvist nogen sammenhæng til Jyllands-Posten, og Pressenævnet behandler derfor alene klagen i relation til journalist [Person A]s og tidligere direktør [Person B]s adfærd.

På baggrund af [Person A]s forsikringspolice af 12. juli 2010 lægges det til grund, at policen er underskrevet af [Person B] på vegne af Brandkassen G/S. [Person B] er forhenværende direktør i forsikringskassen. Det ligger uden for nævnets kompetence at tage stilling til, hvorvidt [Person B] ved sin adfærd har handlet retsstridigt. Pressenævnet finder imidlertid ikke grundlag for at kritisere avisen for at lade journalisten tegne en forsikringspolice.

Pressenævnet finder i øvrigt heller ikke grundlag for at udtale kritik af avisen som følge af, at journalist [Person A] beskrev forholdene i forsikringskassen.

Afgjort den 2. november 2010